

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Donică,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Donică împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Andrei Donică și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 13 ianuarie 2017 Andrei Donică a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, opinia sa exprimată la Congresul Avocaților din Republica Moldova din 01 iulie 2016, referitor la unele nereguli în avocatură sau în privința unor persoane din Comisii, apreciindu-le ca mizerabile, nu pot fi considerate caracteristici cu sens defăimător, de ponegrire, nu prejudiciază onoarea, demnitatea sau dreptul persoanelor vizate și nu pot fi socotite ca abatere disciplinară, după cum pretinde în decizia sa Comisia de etică și disciplină.

A menționat reclamantul că alegerea de trei ori consecutiv ca membru al Comisiei de etică și disciplină a dlui Tăbîrță Vitalie - o persoană cu calități morale și profesionale sub mediu, în opinia lui, este o neregulă. Toti cei care l-au votat, au devenit într-o anumită măsură la fel ca alesul. Mai mult ca atât, rudele lui, cumetrii, nani, fini dețin funcții alese în cadrul Uniunii Avocaților din RM.

A susținut că membrii Comisiilor procedează în unele cazuri, pe criterii de grup, de rudenie, în detrimentul bunei reputații a avocaturii, fără a se ține cont de etică și disciplină sau de serviciile juridice propriu-zise. Cu doi dintre membrii care au examinat autosesizarea se află în relații ostile de mai mult timp, iar ca urmare ar fi trebuit sa se abțină sau în caz contrar, să dea dovadă de competență și imparțialitate. Or, libera sa opinie referitor la instituția unde activează, nu ar fi un temei legal de autosesizare a vreunui membru al Comisiei dar, mai degrabă o opinie critică, formată

în baza unor circumstanțe, acțiuni și inacțiuni de rea-credință a unor membri ai Comisiei.

A relatat reclamantul că prin expresia „miserabili” a avut în vedere „nereguli, acțiuni-inacțiuni, lipsite de orice valoare, membri lipsiți de orice valoare, de o calitate foarte proastă,.. Celelalte expresii explicate de DEX, nu le-a avut în vedere și rămân a fi puse pe seama celor care le-au descris. Opinia sa critică expusă la Congres nu a avut ca scop de a bîrfi sau calomnia dar, de desconsiderare a reputației proaste a instituției avocaturii din RM în unele situații, „de a bate clopotele” la Congres, Organul Suprem al Uniunii Avocaților despre unele dezvăluiri.

A considerat că prin emiterea Deciziei contestate, a fost discreditat în fața colegilor și a clienților, în fața întregii societăți, i-a fost limitat dreptul la libera exprimare a opiniei. Toate acestea i-au provocat sentimente de anxietate, frustrare, cauzându-i suferințe psihice și prejudiciu moral.

Întemeindu-și acțiunea în baza prevederilor art.1 alin. (2), art.16 alin.(2), art.25 alin.(3), art.24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, art.32 din Constituția RM și art.10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului a solicitat anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM din 07 noiembrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 mai 2017 a fost respinsă acțiunea.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, actul administrativ contestat, decizia Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM din 07 noiembrie 2016 este legală, la emiterea acesteia a fost respectată competența și procedura stabilită, or, reclamantul nu a prezentat comisiei pentru etică și disciplină, care a examinat cazul și a adoptat decizia contestată, nici o probă, care ar confirma faptul că membrii comisiei sunt oameni ticăloși, lipsiți de orice valoare, reclamantul răspândit în public o informație neveridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Andrei Donică și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 31 ianuarie 2018, în termenul prevăzut de lege, Andrei Donică a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, și anume, prevederile Legii cu privire la avocatură, Statutul profesiei de avocat și Codul deontologic al avocaților.

A susținut că nu a răspândit informații defăimătoare, dar a criticat unii membri ai Comisie de etică și disciplină.

A afirmat că instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat prevederile pct.1, sub.pct.(3) din Codul deontologic al avocatului, deoarece în cererea de chemare în judecată dânsul a și menționat că demnitatea și onoarea corpului de avocați constă în reprezentarea avocatului la organele de drept, în instanța de judecată, consultația scrisă sau verbală, alte activități.

A indicat că critica dură exprimată la Congres, argumentat, nu include exercitarea profesiei de avocat. Astfel, nu a încălcat niciun principiu prevăzut de Statutul profesiei de avocat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Andrei Donică, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o

apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Andrei Donică, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Andrei Donică, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul lui Andrei Donică se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic